

[Forsvarsministeren.]

vort Land. Jeg tager den Omstændighed, at samtlige i det sidste Aar fremsatte Forslag om militære Problemer, hvad enten det drejer sig om Nutids- eller Fremtidsproblemer, har kunnet vedtages enstemmigt og uændret, som et godt Varsel om, at Atmosfæren om disse Problemkomplekser nu er en ganske anden end tidligere. Tiderne har været haarde og Lærdommen meget realistisk, og vi vil ikke gøre os selv nogen Tjeneste ved at lade den Opgave, vi nu skal gøre Forsøg paa at løse, fortone sig i taaget Romantik. Vi skal efter min Opfattelse koldblodigt og nøgternt tage vort Bestik af Forholdenes Udvikling og uden Skyklapper og gamle Stridigheder om Problemstillinger, som højest sandsynligt nu kun vil være Historie, samt uden forudfattede Meninger søge at besvare for os selv det enkle Spørgsmaal: Hvorledes kan Danmark ud fra vor særlige strategiske Situation i Brændpunktet mellem Vest og Øst, mellem Norden og Centraleuropa, bygge en Forsvarsordning op, som paa een Gang opfylder vore internationale Forpligtelser og vil være det bedst egnede Redskab til Hævdelse af vor statslige Frihed og Selvstændighed, alt inden for de Rammer, som Hensynet til vore materielle Ressourcer naturligt maa opstille? Inden for mit Parti vil vi gaa til Løsning af denne Opgave uden i mindste Maade at lade os afficere af, hvad der paa et eller andet Tidspunkt eller i en eller anden Situation, som slet ikke dækker den, vi nu staar over for i Dag, maatte være sagt eller skrevet om dansk Forsvars politik. Ikke mindst paa dette Omraade gælder det, at Vanetænkning vil være verdensfjern, fordi Tiden og Udviklingen ganske har forskudt Perspektiverne og ændret de magtpolitiske Forudsætninger, vi tidligere har maattet regne med som Realiteter, naar vi har drøftet alle disse Forhold.

Jeg har i det andet høje Ting ved denne Sags Behandling opfordret til at lade Nøgternhed, Ædruelighed og Fordomsfrihed ved Vurderingen af alle disse livsvigtige Problemer beherske os alle. Jeg vil gerne tillade mig at rette den samme Henstilling til det høje Landsting, idet jeg i øvrigt anbefaler det foreliggende Lovforslag til velvillig Behandling.

Stumph: Da den højtærede Forsvarsminister saavel ved Fremsettelsen i det andet høje Ting som i dette har givet en meget udførlig og grundig Motivering for Lovforslagets Fremkomst, kan jeg nøjes med nogle faa Bemærkninger, der ikke gælder Detailspørgsmaal, men hele Sagen. Mit Parti finder det ganske naturligt og rimeligt, for ikke at sige nødvendigt, at der bliver nedsat en Kommission som den foreslaaede, som i øvrigt kan tage al den militære og udenrigspolitiske Bistand, den ønsker, til at undersøge og overveje Formerne for vort fremtidige Forsvars Ordning. Den Lære, som 5—6 Aars Krig har givet os og andre smaa Lande, maa vi selvsagt tilegne os og udnytte, og vi maa, efterhaanden som De Forenede Nationers Arbejde for Fredens Sikring antager fastere Form, tage dette med i vore Overvejelser og derved se at finde frem til den Ordning af vort militære Værn, der sikrer os den størst mulige nationale Sikkerhed og den størst mulige Garanti for, at vi kan leve vort Liv som selvstændig Nation.

Det er jo en meget betydelig Opgave, denne Kommission faar, og den begynder sit Arbejde paa et Tidspunkt, hvor Situationen i Verden trods Krigens Afslutning ser alt andet end lys ud; men fordomsfrit gaar vi fra socialdemokratisk Side ind i Arbejdet. Mit Partis Ordfører i det andet høje Ting, det ærede Medlem Hr. Hans Hedtoft, sagde ved Sagens Behandling der bl. a.:

„Vi har paa Linie med de øvrige politiske Partier arbejdet for og givet vor Tilslutning til, at vort Land blev Medlem af De Forenede Nationer, og det er en selvfølgelig Ting, at vi nu drager alle Konsekvenser heraf, ogsaa i Henseende til vore militære Værn.“

Heri er jeg ganske enig med ham.

Jeg gaar ud fra, det vil være unødvendigt nu at komme ind paa en Omtale af, hvilke Erfaringer vi har indhøstet under 6 Aars Krig, Erfaringer om de smaa Landes Stilling og om den militære og den tekniske Udvikling, men det kan i hvert Fald nok give os et og andet alvorligt at tænke paa. Men nu bør vi vist lade Fortiden og dens Synspunkter ligge og fordomsfrit gaa til det Arbejde, som denne Kommission skal udføre. Saaledes ønsker vi i hvert Fald at